

[Kaj Poulsen]

det forslag, men derimod støtte regeringens lovforslag.

Enggaard (V):

Ingen kan være i tvivl om, hvordan venstres holdning er til det lovforslag, som er fremsat af regeringen. Vi har allerede igennem nogen tid ønsket at få bragt denne konflikt til ophør. Det forhindrer selvsagt ikke, at venstre er enig i det principielle synspunkt, som hr. Kaj Poulsen netop citerede, nemlig at det er vigtigt, at parterne så langt som muligt selv er i stand til at indgå overenskomster, og at vi kan bevare de frie aftaler på arbejdsmarkedet.

Men vi betonedede allerede for 10 dage siden, at der i denne konflikt hviler et tungt ansvar på regeringen, når samfundsvigtige områder er ramt. Det er naturligvis en konkret afvejning, hvornår dette er tilfældet. Jeg må konstatere, at regeringens afvejning af det nødvendige tidspunkt for et indgreb er kommet noget senere end afvejningen hos et betydeligt antal af partierne i folketinget, inklusive venstre.

Af arbejdsministerens fremsættelsestale måtte vi forstå, at også regeringen nu er nået til erkendelse af, at der ikke længere er noget at vente på. Dog finder jeg nok, at arbejdsministeren i sin opregning af tabene forbigik de mest urimelige, nemlig tabene for den enkelte landmand, der ofte i forvejen vil være i en yderst vanskelig situation.

Venstre kan ikke forestille sig, at der ikke her i tinget skulle være ansvarlige partier nok til at vedtage denne lovgivning nu og at gøre det i dette døgn. På denne måde vil vi kunne sikre, at slagtingerne kan gå i gang igen i morgen tidlig. Skulle der være formuleringsproblemer med at nå dette øjemed, vil vi naturligvis bidrage, sådan at dette resultat kan opnås.

Jeg vil i øvrigt ikke gøre debatten længere – jeg tror, vi har brug for den tid, vi har til rådighed til folketingets behandling, sådan at vi kan nå gennemførelsen i dette døgn – men kun til slut påpege to ting som særlige omstændigheder ved dette indgreb.

Det første, jeg ønsker at sige, er, at det kan forekomme uheldigt, at man ved at ophøje det seneste forslag til lov giver indtryk af, at det ved sådanne konflikter kan betale sig at stemme nej, også hvor den ansvarlige

ledelse tilråder medlemmerne at stemme ja. Det skal derfor siges, at der ikke heri efter vor opfattelse ligger et forbillede for fremtidige indgreb. Det bør også for fremtiden være rigtigt at kunne sige dette, således at de ansvarlige forbunds ledelser, der anbefaler et forslag over for deres medlemmer, virkelig har en mulighed for at komme godt igennem dermed.

Det andet, jeg ønsker at sige, er, at vi alle ved, at der findes andre uafklarede aftaleområder i tiden. Det vil af principielle grunde, fordi der stadig stemmes om sådanne aftaler, være forkert i denne debat at gå ind i disse spørgsmål. Jeg vil nøjes med at understrege, at det efter vores opfattelse naturligvis forekommer aldeles uacceptabelt, hvis denne konflikt i dag løses ved lovindgreb, men følges af en ny i næste uge. Jeg har den opfattelse og tro, at regeringen deler dette håb.

Ninn-Hansen (KF):

Der har været udvist en kolossal tålmodighed i denne sag. 3 gange har parterne haft mulighed for at løse konflikten selv, og 3 gange har slagteriarbejderne fornægtet deres egen ledelse. Når der sker en sådan fornægtelse, når hanen har galet for tredje gang, så er situationen uoprettelig undtagen for folketinget. Folketinget har jo ofte stået over for tilsvarende konflikter, og da har tålmodigheden ikke været lige så stor som denne gang, hvor konflikten har fået lov til løbe længere, end den burde.

Jeg var meget forundret over at høre hr. Kaj Poulsens tale. Her kommer regeringen, om ikke på sine grædende knæ, så dog noget i den retning, og spørger folketinget, om vi vil hjælpe den. Man ved, at der er et tiltagende antal partier herinde, der vil hjælpe i en sådan situation, og så skælder hr. Kaj Poulsen endda ud, inden nogen har sagt noget.

Jeg ved ikke, hvad hr. Kaj Poulsen mener med dette med utidig indblanding og utålmodighed. Hvis hr. Kaj Poulsen vil vide noget om det, så kan han slå efter i Folketings-tidende 1968–69, og spaltenumrene – jeg skal nok tage det langsomt – er 6158 og 6177. Da vi sidst drøftede konflikten her, nævnte jeg en af statministerens store forgængere. Det her er en anden af hans forgængere, J. O. Krag. Vi havde også dengang landbrugskon-